

Előfizetési árak:

Égész évre	6 frt — kr.
Félévre	3 — „
Negyedévre	1 — 50 „
Egy hóra	—, 50 „
Egyes szám ára 8 kr. „	

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12-ik szám
(Nadosy-féle ház)

hová az előfizetések és a lap
széltküldésére vonatkozó felszo-
latások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hírdetések

A kiadóhivatalban vétetnek 181.
Előfizetések elfogadhatnak meg
valamennyi könyvkereske-
désien.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér) Böhm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedése: ben
Mindezen helyeken előfizetések is elfogadhatók.

Husvétii piros tojás.

(H.) A város tanácsa gyönyörűséges husvétii himes tojással kedveskedett Pécs város lakóinak. Pár arasznyi fali hirdetés, azon pár sornyi írás az egész, de az aztán tökéletesen elég. Elég arra, hogy a város közönségének azon része, mely csekély jövedelme, gyenge anyagi helyzete mellett nem képes borszükségletét a drága korcsmárból beszerezni, hanem előnyösebb áron a termelőktől vagy borkereskedőktől vásárolta — megtudja abból a rövid szavú hirdetményből, hogy ezental attól a kedvezménytől, mely szerint a bort 50 literen fölül szabadon, minden megadóztatás nélkül vehette, elesett s most már száz literig ő is tartozik regalediját és fogyasztási adót fizetni és csak ezen fölül képezi a bor a szabad forgalom tárgyát.

Mikor az ez évi költségvetést tárgyalta a városi közgyűlés, akkor a város polgármestere dörgedelmes hangon kelt ki egy ismeretlen vállalkozó ama ténye ellen, melylyel a regaleberletet lelketlenül magas ajánlatával a városra nézve veszélyessé tette s kényszerítette a várost arra, hogy az is megszavazza a magas bért. Lelket főlemelő páthosszal jelentette ki akkor a polgármester, hogy ezt a magas árat azért kellett megszavaznia a városnak, mert nem engedhetők meg, hogy a közönség három évig közönséges spekulatív kezeknek kiszolgáltassék. És ime fél év múlva maga a város tanácsa spekulál a közönség rovására azzal, hogy ép azt a közönséget,

melyet védő szárnyai alá vett, megváltani akarva azt a bérlő törvénybe iktatott (!) zaklatásaitól — ő maga adóztatja meg, ő maga zaklatja regale- és fogyasztási adóval.

Megváltoztatja tehát a tanács a novemberben kiadott hirdetményét, mely a regaleberlet kezeléséről szólott s a nélkül, hogy mindeddig ezt tudomásra hozta volna, a magánosok által nagyobb mennyiségben 50 literen fölül 100 literig vásárolt bort megadóztatta regale- és fogyasztási adóval, vagyis betölte előttiük azt a forrást, a honnét eddig előnyösen kapta a szükséges borát s oda terelte őket a korcsmárosok patikájába, a hol azt kétszeres áron kényeszerül beszerezni. Pedig a polgármesternek, a tanács fejének az a mondása is még élénk emlékezetében lehet mindenkinek, a mikor a közgyűlésen a korcsmárosokhoz szólva kikelt a bor árának indokolatlan s furfangos emelése miatt; s ime most maga a tanács viszi oda a közönséget a drágább bor forrásához, a korcsmárhoz.

De a tanács meg is okolja ezt a Pál-fordulást azzal, hogy a régi rendelkezés fenntartásával a város közönsége a károsodástól meg nem menthető. Vajjon így meg van mentve a közönség a károsodástól; vajjon így nem az a sokat dédelgetett (?) közönség fosztatott meg ismét egyik régi előnyétől s nem azok a sokat ócsárolt korcsmárosok jutottak ismét egy új előnyhöz?

Van azonban ennek az indokolásnak egy másik sarkalatos hibája is s ez az,

hogy a város tanácsa a regale bérbevétele után tudva a bérösszeg nagyságát, ahhoz mérten állapította is meg a bérlet gyakorlása folytán beveendő összeget, melyet szétosztva a város közönségére, illetve a borkereskedőkre és korcsmárosokra kivett; e megállapodás bizonyára alapos számvetés útján jött létre s nem amolyan szatocsokoskodás eredménye, mely ha a portéka eladásából nem lát hasznót, a jövedőre önkényűleg fölemeli pár krajczárral a portéka árát. A tanácsnak, illetőleg a bérletet kezelő hetes bizottságnak számolnia, jól számolnia kellett a létező állapotokkal s e számolás után megállapodása csak végleges lehet. Miképen következhetett hát be az a körülmény, hogy a hetes bizottság és a tanács nem jött ki már is a számításával? Avagy ez újabb megállapodás is csak olyan szatócs-számítás és vajjon egy újabb fél év elmúltával újabb hasonló meglepetésre lehet elkészülve a városnak már is súlyosan megterhelt közönsége?

Hamarosan nem futhattunk még át a jelen helyzet furcsaságán s a még következtethetőn és ezek személyes okain, de már is nagyon okadatoltan véljük a vagyoni felelősség terhének kérdését fölvetni. A város közönsége nem lehet kivéve védtelenül nemcsak a helyesen elhárított idegen regaleberlő uralmánknak, hanem még magának a saját városi tanácsának és annak esetleges baklövéseinek sem. Ha az a tanács most — egy rövid fél év után azt látja, amit ama rövid fél év előtt elég hibásan nem látott meg,

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Az én szerkesztői irodám.

Szörnyen hátalan ember volnék, ha el nem ismerném mindjárt itt az elején, hogy nincs derekabb kiadó az enyémnél, de ez az eismérés ocsépet sem változtat azon az eltagadhatatlan tényen, hogy nincs több szerkesztői iroda sem, mint a milyent az én derék kiadóm juttatott nekem akkor, a mikor úgy rendelte, hogy az ő nyomóintézetének az írószobája legyen a szerkesztőség, a hol a szerkesztő és egyéb újságró ember meghúzza magát, mikorön sebes tollal kellefik neki a lap tatongó hasábjait megtöltenie.

Olyan nyugalmas, olyan szelid abrándokra készített, olyan enyhe napsugaras, esendes kis szellemi lugas az, hogy a ki benne nincs, annak fogalma sem lehet arról az idyllikus kis fészekről.

Ime egy kis mutató.

Beülök délelőtt a kétrét görnyedő asztalhoz s nyomban megcsip a metrumpázs az ismert jöreggellettel: „Kéziratot kérek!”

— Lesz! csak kis türelem. — Mondom én

s azzal előhorgaszom a jegyzőkönyvecskémét és

a kutyafuttában kapart ákom-bákomok közül kezdek kiböngészni valami újdonságféléit. Ahán! „Tevstvérgyilkosság!”

Kezdem írni: „Te . . .

— Tekiutetes szerkesztő úrhoz van szerencsém? — Kérde egy most belépett úr, a kinek doromsz, valamikor borotvált arcáról nem tudom leolvasni, hogy esperes e vagy homopatikus orvos.

— Én vagyok a szerkesztő.

— Kérem! Koczebut, Lessing és Csiki-recitator vagyok s óhajtának . . .

— Előadást tartani? Hol? Mikor? Milyen belépti díjak mellett? Gyorsan uram, az idő pénz!

— Hirdetni szeretném a lapban.

— Ejh! akkor tessék a kiadó úrhoz fordulni.

„ . . . stvér gyilkos — — — ”

— Kossamadiner! I' pitt' recht schén —

— Mi kell?

— Az enyim anyád kiverte engemet a házadbul.

— Miért?

— Mert nem akarja tovább tartani engemet.

— Miért nem akarja?

— Mert nem muszáj.

— Hát akkor jól van, te meg ne menj vissza az anyádhoz —

— Miért, i' pitt' recht schén?

— Mert nem muszáj.

— De i' pitt' recht schén, én pele akarok eztet a Zeitungba rakatni.

— Oda pedig nem rakod bele.

— Miért, i' pitt' recht schén?

— Mert nem lehet. Menj ügyredhez vagy rendőrséghez, ott majd elintézik.

— Kossamadiner!

„ — — — ság. Tegnap reggel a külvárosi rendőrállomásról jel — — ”

— Jelentem alássan hadnagy úr! — Kiáltja el magát az orrom előtt egy inspekeziós baka nagyot szalutálván.

— Jesszus! No mi az? Én nem vagyok hadnagy.

— Hát nem az úr a rezolvahadnagy?

— Nem én, barátom, én csak a népfölke-lés II. osztályának B. alsosztályában törleendő népfölkelő vagyok. De kend talán a Taizs rezerv-hadnagy urat keresi.

— Igön is a Ta isz' urat.

hogy számítása — mely így is elég terhes költségeket ró a közönségre — nem volt helyes, úgy az a tanács legyen vagyánával is felelős a saját számításai hibájáért. Voltak erre a közel-múltban is más városokban példák, a hol ugyan sikkasztás alkalmából a hibás ellenőrzés vonta maga után a vagyoni felelősséget, de hát az tökéletesen mindegy, hogy akár hibás ellenőrzés, akár hibás számítás volt az oka a veszteségnek.

Ezuttal nem bocsátkozunk e kérdés további lejtegetésébe, megvárjuk a közgyűlésnek ez ügyben mindenesetre megtörtendő hozzászólását s most még egy hibáját említjük itt föl a tanácsnak. Hiba volt ugyanis, hogy a főntemlített változás a határozathozatal után azonnal közhírré nem lőn tve s a közönség — borkereskedők úgy, mint a termelők és vevők — a határozat minden előleges tudomása nélkül már is több ízben zaklatásoknak tettek ki. A közönség csak a hivatalos hirdetésnek tartozik hinni s nem a végrehajtó közegek szavának, a kik nem is hivatalos egyének, hanem magánvállalkozók emberei. S a közönség mindaddig, míg ilyen nem közönséges változásokról hivatalos értesítést nem nyer s mégis terhekkel rovatik meg, csak visszaélésnek tekinthette a több ízben történt adóztatást!

Iparos-tanoncok munka-kiállítás.

Az előző évekhez képest — bár kevesebb tanoncz vett részt a kiállításban — a kiállított tárgyak néhány sikerültebb darabjai jóval fölülmúlják az előző évi kiállító tanoncok munkaképességét. Az összes iparágak között a lakatos-tanonczok munkái mondhatók legsikerültebbeknek; utanaok az asztalosokat illeti a dícséret, továbbá a szíjgyártók, könyvkötők, cipészek stb. állítottak még ki meglehetősen számmal, s mégis mily elenyésző csekély része mindez az iparos tanoncoknak, kiknek szintén kötelességük lett volna a kiállításban részt venni. Valóban nem értjük, hogy némely iparos-mester a helyett, hogy tanonczát maga is serkentene, buzditana ezen erkölcsileg is tanulságos tanoncz-kiállításra való részvételre, hanem inkább ellenzi, szándékosan visszatartja, sőt megtilti, hogy abban tanonczta részt vegyen; ezen eljárása a mesternek a mellett, hogy nagyon jellemző — még gyakran káros következményű is.

A tanoncz-munka kiállítást a kereskedelmi miniszterium nem azért rendelte, hogy mi tanul-

junk (bár a tanonczképzés alaposágát mi is levonhatjuk belőle), hanem hogy tanoncaink szerzhessenek maguknak tiszta fogalmat mester-ségük elsajátításáról s hogy nyíljék előttük alkalom egymás tehetségét nekik is föllbíralni; lassá a tanoncz, hogy mennyire maradt hátra, vagy mennyire haladt előre az ő szakartára. S minthogy ezen kiállító szorgalmukhoz képest érdemleges kitüntetésekben, jutalmakban is részesülnek: e kitüntetés által ösztönözve főlebbré bennök az ambíció, a szép, tiszta és izléses munka iránt való hajlam, s mint ezzel kapcsolatban természetévé válik a szorgalom. Ránk mesterekre nézve pedig ezen kiállítás hasznos volta abban található, hogy ily módon nyerhetünk jó munkás és szorgalmas segédek, melyben manapság úgy is oly nagy a hiány.

Egyebirant a tanoncz-munka-kiállításnak nem az a célja, hogy a tanoncz — habár előre haladott is mesterségében — talán műveket, különlegességeket, vagy éppen találmányokat állítson ki, hanem csakis oly gyakorlati tárgyakat, melyeket képes önállóan elkészíteni, tehát lehetnek azok egyszerűbb tárgyszerek is. Minden esetre szép s csak örülhetünk, ha már csakugyan képes a tanoncz oly tárgyakat is készíteni, melyeket itt alkalmunk volt látni; de mikor még a laikusok is mintegy kérdőjelként állnak az ily tárgyak előtt s bátran ramondják a „nem hiszem“ jelzőt. Igaz, hogy az ily kételkedő vadakat több tárgyra is lehetne alkalmazni, de annál nagyobb örömmel tapasztalhatta mindenki, ki nem sajnálta azt a fáradságot, hogy iparos-tanonczaink munka kiállítását megnézte, hogy városunkban az ipar-oktatás — úgy az elmélet, mint a gyakorlat terén — igen szépen halad előre.*

A tárgyak megírásánál még azon tapasztalatokra is jutottunk, hogy nem a mester adja föl tanonczának, hogy mit állítson ki, hanem szabad választására bizza; hát hiszen minden esetre a mesternek azt is szem előtt kell tartania, hogy mihez van inkább a tanoncznak kedve, de soha se engedje, hogy képességét nagyon is meghaladó dolgok elkészítésébe kapjon, melyek nek technikai kivételéhez mások segítségével is szükségeltetik; az ily engedmények annyiban károsak, a mennyiben a tanoncz alképzettségével elősegíti lelkében a hín törekvést s csak azon tudat által bántorítatik, hogy mások tehetségével is lehet tündökölni; ez a tanonczra nézve delejes álm, mely édes semmiképen sem lehet.

Hogy a kiállítás jövőben teljes sikerű legyen, reméljük: nem fogja egy mester sem vizsztatartani tanonczát a részvételtől, hanem rápa-

* Furcsa szokásként tapasztaltuk, hogy az inasok munkájáról, ha ügyes, szép, meglepő, úgy nem akarják elhinni, hogy azt az inas csinálta. Pedig ha azok az emberek alaposan megnéznék az egyes tárgyakat, nagyon könnyű lenne rájönnök, hogy azt inas csinálta, mert a még nem biztos kéz mindenütt otthaggya nyomait. Ennyit azoknak, akik kétédeve nézegettek az inasok egyes, valóban ügyes munkáját.

A szerk.

rancsol: „Igen is akarom, hogy kiállítás! Továbbá adja föl a mester tanonczának az elkészítendő munkát, adjon hozzá kellő anyagot, engedjen időt annak elkészítéséhez és lelkiismeretesen ügyeljen rá, hogy tehetségéhez képest szorgalmasan és tisztán elkészíthesse azt; mert a siker, mely a tanoncz-munka-kiállítás céljával tüzetett ki, csak így érhető el, s az eddigi tapasztalataink szerint bátran mondhatjuk, hogy az ily kiállításoknak sokkal jobban megvan a morális céljuk és kéznél fekvő közvetlen hasznuk, mint számtalan más, óriási költségeket igénylő nemzetközi vagy országos kiállításnak.

Csukás Zoltán.

HIREK.

— (A királyi tábla sorsa.) Múlt számunkban egész joggal írtuk meg, hogy a kir. tabla decentralizációjának ügyét jelenleg a legnagyobb zavar és bizonytalanság veszi körül; különösen az adott nagy okot a zavarra, hogy a decentralizációnak a minisztertanácsban nagy ellenzői is akadtak, minek folytán még miniszterválságról is keringtek hírek a fővárosban. Ez a zavar lehetett okozója a múlt számunkban jelzett — az ügyben közelebből érdekelt s így hitelesnek mondható — forrásunk ama hírének, mely Pécs városát lemondatta a kir. tabla reményéről. A dolog újabb értesülései szerint t. i. úgy állott, hogy a minisztertanácsban nem annyira a helyek fölött, mint inkább magára az ügy érdemére nézve merültek föl nézeteltérések, s különösen a pénzkérdés oly élessé tette a vitát, hogy az egész ügyet már-már földoltának kelle tekinteni. Így jutott ki a mi forrásunkhoz az a hír, hogy nemcsak Pécs, de más város sem kap táblát, mert egyáltalában nem decentralizálják a kir. táblát. Az ügy azonban azóta jobbra fordult, a nézeteltérések kiegyenlítették s mint — a még nemrégiben miniszterválságról birt hozó „Budapesti Hírlap“ csütörtöki számában írja: a minisztertanács végleg határozott a decentralizált királyi táblák és azok székhelyei ügyében. A végleges megállapodás eredménye az, hogy a székhelyek száma nem tíz, hanem a budapestivel együtt tizenegyes lesz, mert Debreczen és Nagyvárad, a két erősen versenyző város mindegyike kap királyi táblát. A „Budapesti Hírlap“ értesülése szerint a tizenegyes székhely a következő: Budapest, Pécs, Győr, Kassa, Pozsony, Szeged, Debreczen, Temesvár, Nagyvárad, Kolozsvár és Marosvásárhely. Tehát a helyek előző tervei te-

— Na hát az ugyan különben da isz, de most er isz' nicht da.

— Hát aggyak oda neki eztet az írást.

— Meglesz.

„ — entették, hogy — “

— Hogy a bagó rúgja meg, de majd megbottlam ebbe ja gyikénybe.

— Dej meg is bottlett ke, a mint látom. Hát mit akar?

— Nem akarok én semmit se, csak kérök, mer teezzik tudni van egy kis ferályom ott a —

— Dehogy teezzik tudni, hanem úgy-e, hogy maga a Bánffay királyi közjegyzőt keresi?

— Azt a!

— No csak menjen kend föl jobbra az emeletre.

— Úgy-úgy, hát ott megirik a végröndületemet? (Kikoczog, csend.)

„ — az éjjel Nyikorovác Jó — “

— Jó napot kívánok. Alázolgaja! Kérem a Petrezselyem-ötözabá máma reggel öt órákor dörömbölték, mindig dörömbölik itt órákor. Tetszik erről a dalagról tudni?

— Nem tudok semmit, először, mert nem én dörömbölkök, másodsor, mert én öt órákor

aludni szoktam, harmadszor, mert én nem lakom a Petrezselyem utczában.

— Kérek megszidni az ójságba aztat, a ki minden reggel dörömböli, és a rendőrségt, amért soha sem nem síncsen ottand rendőr. Legalább egy megmotajsztaná magát ottand.

— Jó, meglesz! Megszidatik az újságban mindaz, a ki reggelenként dörömbölni merészel, és a rendőrkapitányság fölhivatik, hogy legalább egy rendőrt mutasson meg.

„ — zsef szigeti — “

— Tiszteit szerkesztő úr, kérem egy szivességre.

— Tessék!

— Kérem nekem van egy fiam.

— Gratulálók, nekem csak volt.

— Én azt a gyereket nagyon szeretem.

— Az szép. De mi tetszik?

— A fiam tetszik tudni be van csukva.

— Emberi dolog, sokon megcsik.

— De kérem tessék megírni a lapban, hogy ereszék ki.

— Mit vétett?

— Megberetvált egy kis hitvány hársfát.

— Hm. Hát borbély? S az a hitvány hársfát hivatva ötöt, hogy borotválja meg?

— Nem, de tetszik tudni, egy kis jó-kedve volt.

— Sajnálom, de nem lehet megírni.

— De kérem, én előfizető vagyok.

— Mindegy, nem lehet.

— Úgy tessék engem kitörtülni és most megyek a főispán úrhoz.

— Nem bánom, ha a cselédhivatalba megy is, csak menjen, mert nem érek rá.

„ — kiltvá — “

— Várom már azt a kéziratot, szerkesztő úr! Az istentér nem leszünk készen!

— Mindjárt, tüstént, csak egy percnyi türelmet!

S aztán írom tovább azt a rémhírtörtélet; de azalatt az egy perc alatt is jön a póstás 17 reczepszes levéllel, öt ügyvéd, 2 jegyző, 3 falusi bíró, nyolcz asszony kilencz kiskorú gyermekkel, két gummistampiglios, kétszer annyi papiros-vigécs s ennek mind kell valami, a mit én nem adhatok nekik s a rettenetes metrompázs, a kinek pedig kéziratot adni muszáj!

No, hanem a szerkesztőségi irodám, az nyugalmas.

Dr. M.

mesen megmáskultak s a mint látni való, a sokat hangzatosokat "központokat" sem czirkalommal mérték ki. Az igazságügyminiszter a hüsvéti szünet után tartandó első ülésen terjeszti a képviselőház elé a törvényjavaslatot. Pécs városa — miután a Dunántúl kivülte csak a messze főn fekvő Győr kap táblát — jelentékenyen nagy törvényszéki kerület fölött fog dominálni, a mi a földrajzi beosztástól is önként mutatkozik. Ide fog tartozni Baranya, Somogy, Tolna és Zala egészen, a Bácskából Szabadka és Zombor s valószínűleg még Fiume is a pécsi kir. táblánk fogja szolgálatni a fölterjesztendőket.

(Közegészség és népesedés.)

Kohariés Karoly dr. városi tiszt főorvos havi jelentésében a város közegészségi állapotát — márczius hóra vonatkozólag — elég kedvezőnek mondja. A korházak betegforgalma mérsékelt volt, az összes kórházakban 542 beteg ápolatott (februárban 577), ebből a városi kórházra 414, az irgalmaskópoli intézetére 90, a bányatelpi kórházra 29 beteg esett. A népmégszám adatok a következők: élve született márczius hónapban 101 gyermek, meghalt 88 egyén, ez utóbbiak közt 22 volt, kik mint idegenek a kórházakban haltak el s így a születések 35 esettel mulják fölül a halálozásokat. A szülöttek közt volt: 56 fi- és 45 nőnemű gyermek, 87 róm. katolikus, 5 ágostai, 9 izraelita, 82 törvényes, 19 törvénytelen származású. Házassága 5 pár lépett. A megholtak között volt: 44 fi- és ugyanannyi nőnemű, 80 róm. katolikus, 1 ágostai, 3 helvét, 4 izraelita. A legmagasabb kort ezáltal nem övezgyasszony, hanem egy hajdan érte el, a ki 84 évet ért meg. Halva született 6 fiú és két leány — mind törvényes származású.

(Smekál Manó ezredeséről.)

Smekál ezredes halála a fővárosban is széles körökben kellett öszinte részvétet. Smekál sok éven át volt a főváros házi ezredének kiegészítőkerületi parancsnoka s mindenkinek meg tudta nyerni rokonszenvét, a mivel csak valaha érintkezett. Halálát leginkább a fővárosban tartózkodó s a helybeli tartalékos tisztek sajnálják, kiknek loyális és jovialis főnökük volt. A mily szigorú tudott lenni, ha a szolgálati követelmények érvényesítéséről volt szó, oly szeretetreméltó és előzékeny volt alattvalójában szemben a szolgálaton kívüli érintkezéssel. Ő a katonát "egyenruhás polgár"-nak tekintette s úgy is bánt vele. Mint katonát és mint embert egyaránt jellemzi őt a következő kis történet: A hadkiegészítési iroda a tájait egy tartalékos tisztkopogtat. "Szabad" kiáltja Smekál parancsnok. A tartalékos tisztkopogtat, csakóját jobbjában tartva, bokáit összehúzza; aztán kedélyesen meghajtja magát és szól: "Van szer-nem-ém!" Ezen, a polgári életben szokásos üdvözlési mód a katonai szolgálatban szörnyű hiba; mert a reglement a jelentéseknek minden üdvözlést megtilt: a jelentkező tisztkopogtat a szobában csak kissé meg kell hajtania a fejét s azonnal a jelentéssel kezdeni. Minden más parancsnok így naív szabálytalanságért legalább is kemény dorgatorumban részesítette volna a tartalékos tisztkopogtat. Smekál azonban ezt nem szokta tenni. Bezárt az ajtó s a tisztkopogtat a 6 patheitikus beszédmódrában így szól: "Hogy ön engem így szívélyesen üdvözöl, minden este szép öntől, bajtárs úr. Üdvözlése azonban fölösleges udvariasság; még pedig a katonai szabályzat által eltiltott udvariasság volt. Ha haza megy, olvassa el a szolgálati szabályzatban a "jelentésközlés" szövegét: tanácslom önnek, bajtárs úr. Mondja meg nekem különben, mily hivatalosa van a polgári életben?" A tisztkopogtat mondta, hogy pósthivatalnok. "Pósthivatalnok?" szövegét mosolyogva s e mellett mégis bizonyos szigorral a parancsnok: s aztán hozzátevé: "Látja, ezen igazán esodalkozom; mert a pósthivatalnok urak nem igen tiszteik ki magukat tilságos udvariassággal." És nevetve boesatotta el a tisztkopogtat. miután ez jelentést jól-rosszul elhebegte. Ilyen volt Smekál ezredes: szigorú, a hol annak kellett lennie, s elnéző, a hol lehetett. — A múlt számbunkban megjelölt koszorúk mellett a ravatalon még a következő koszorúk feküdtek: "A Pécsért állomások n. kir. honvédtisztek" koszorúja, "Baranyamegye tisztikara a derék embernek" fölirattal, a 10 ik huszárvezred tisztikarának, az egyévi önkéntesek, a 44. sz. Albrecht főh. nevével viselő kaposvári ezred tisztikarának, az 52. gy. ezred tartalékos tisztjeinek s végül az ezred legénységének koszorúja.

(A pécsi pósta-távírdai igazgatóság pénzforgalma.) A pécsi pósta- és távírdai igazgatóság kerületéhez tartozó pósta- és távírdahivatalok f. é. február havi pénzforgalma 6,830,060 forint 26 kr. volt.

(Pályázatok póstamesteri állásokra.) A Hidasra kinevezést vette Heblinger Anna állásáról lemondván, ezen póstamesteri állásra újabb pályázat hirdettetett, mely f. hó 19-én jár le. Ügyszintűre üresedésben vannak az abaliget, lapánosai, leencze-tomaji és gelsei (Zala), valamint a kis-dorogi (Tolna) póstamesteri állomások. A szabályszerűen fölserlelt kérvények az itteni pósta- és távírdai igazgatóságnál nyújthatók be.

(Hoffmann Károly †.) Egy köztelet- és közbeesülésben álló derék iparosnak a neve ez, a kinek a mellére nemrég a király küldte el koronas érdemkeresztjét s a kinek a neve elé most a halál tüzte oda a szomorú fekete keresztet. Hoffmann Károly városunk előrangú asztalos iparos szerdán delután fél öt órákor munkás életének 68-ik, boldog házasságának 33-ik évében elhunyt. Hoffmann az iparos polgári osztálynak egyik legerdekebb alakja volt; a most vagyonos állapotú gyáros szegény szülők gyermeke volt (1823-ban született Nyitra) s mint ilyen már 8 éves korában asztalos munkára szorult, hogy magát fönnttarthassa. Vándorlása közben 1843-ban jött Pécsre s itt Elter asztalosnál dolgozott, majd 5 év után 13 váltó forinttal önálló üzlethez fogott. A szabadságharcban résztvett mint nemzetőr s utána ismét munkához fogva megöcsült, feleségül vévén Weichart Annát, ki mint derék, gazdálkodó asszony nagy segítségére volt férjének. 1873-ban vette meg az Ópósta utcában a mostani hazának nagy telkét kis házzal, melyet 1882-ben díszes emeletes építtette nagyított s ugyanakkor üzletét is megugyobbítva gőzerőre rendezte be. Utóbb a gyárat kivitte a Siklósi-utca végén a vasúti vonal mellé, a hol az még nagyobb dimenziókat öltött s általában 35—40 munkást foglalkoztat. Az ipar terén szerzett érdemeiért a király a koronas arany érdemkeresztet tüntette ki, a város polgársága pedig osztatlan becsülésével és tiszteletével. Közül harmincz éve tagja volt a városi képviselőtestületnek s ebben tagja a közigazgatási bizottságnak, mely csütörtökön tartott ülésén mely fájdalomnak kifejezést is adott Hoffmann elhunytá fölött s részvétét jegyzőkönyvben megörökítve, ugyanazt részvétiratban az özevgyezh és a gyászoló családhoz is intézi. Tagja volt továbbá a kereskedelmi és iparkamarának, mely halála híre nyomában ki is tüzte a gyászlobogót; a "Kegeyelet" első pécsi temetkezési intézetnek alapítója és elnöke volt s az intézet tagjai a maguk nevében külön gyászjelentést adtak ki. Temetése tegnap — pénteken — delután 4 órákor a város előkelőségeinek és majdnem teljes számú polgárságának jelenlétében, nagy részvét mellett ment végbe.

(Az adó márczius hónap.) A pénzügyigazgató jelentése szerint az elmúlt hónap mint egyenes adó 11,549 forint 87 kr. fizettetett volt, egyenes 373 forint 28 kr. több, mint a múlt év hasonló szakában. Január 1-től márczius 31-ig 64,560 forint 44 kr. adó folyt be, mi a múlt év hasonló szakához viszonyítva 1512 forint 39 kr. javulást mutat. Hadmentességi díj ezimén még 791 forint 7 kr. van vissza.

(Az iparostanulók munkakiállítására.) Az iparostanulók munkáit és rajzkiállítására, mely e hó 5-én nyitott meg, a hüsvéti ünnepek után zarottat be. E kiállításokat tudvalegyően az ipartörvény rendeli el s azok évenkénti megtartását az ipar- és kereskedelmi miniszter szigorúan megköveteli. Célja e kiállításoknak az iparostanulóknak a versenyfölkeltése által a munkákedvet s izlést fölébresztetni s általában bennük az ambíciózt emelni, továbbá módot nyujtani az iparostanulóknak, ez uton ellenőrizni a tanítómestereket, mennyiben felelnek meg az ipartörvény követelményeinek. S hogy ezek elérésére a kiállítások rendezését helyesen

választottak, bebizonyította e kiállítás is. Látni kellett csak a reggeltől estig méhrájként seregelt tanoncokat, mint bírálgató mindegyik a saját szakmabeli tarsának kiállított tárgyát s tette megjegyzéseit, a hol legkisebb megjegyezni valót talált. Ha pedig egyik-másik a saját készítményét egy másik munkája által túlszárnyalva látta, mintegy kihívón verte mellé s tette hozzá, hogy majd meglátjuk jövőre, ki lesz különb. Ami a látogatottságot illeti, örömmel jegezhettük föl, hogy a tanoncokon kívül főleg az iparos, de az értelmi osztály is százzal és százzal látogatta. Husvéthétön d. e. 11 órákor az ipar- és ker. kamara, az iparisk. bizottság s az iparostület több tagja jelenlétében volt ünepeles bezarása, a midőn is Rath Mátyás, iparisk. bizottsági elnök bizdító beszédet tartott az ifjusághoz, mely után Schneider István iparisk. igazgató s a kiállítás rendezője az iparostület által kiküldött bíráló bizottság ítéletét hirdette ki. Ebből tudjuk meg, hogy részvét 175 kiállító 234 tárggyal. Ezek közül dicsérső oklevéllel tüntetettek ki körülbelül 80-an, a többiek pedig alig néhány kivételével szorgalmukért elismerő okmányt kaptak. Ezenkívül pedig 66-an némi pénzbeli jutalomban is részesültek, melyhez hozzá járultak a pécsi keresk. és iparkamara 30 frrtal, az iparostület 20 frrtal, az ipariskolai bizottság 25 frrtal és Kremling Károly karpitos 2 frrtal. A kiállításban résztvett két segéd is, kiknek az ipariskolai bizottság jegyzőkönyvi elismerést szavazott. — Volt azonban a kiállításnak egy szomorú háttere is s ez az iparostulók közönye, hogy ne mondjuk lelketlensége. Mert hiszen a városukban levő körülbelül 7—800 tanonchoz képest a fönni 175 kiállító elenyésző csekély szám — igaz, hogy csak 2 éves inasoktól kezdve kötelek a kiállításban résztvenni — s mint tudomásunkra esett, ezt az okozta, hogy az iparostulók közül többen erővel visszatartottak tanonczokat, másoknak ismer. sem anyagot a tárgyakhoz, sem időt azok elkészítéséhez nem adtak, úgy hogy akárhánynak a napi munka beszüntetése után kellett tárgyat elkészítenie. De kitűnt az is, hogy egyik-másik iparos éppenséggel nem tanítja tanonczát semmire s hogy napi ideje ide-oda való küldözgetéssel telik el a daczára, hogy 2—3 évet töltött el némelyik tanoncz, még annyit sem tud, mennyit egy féléves tanoncznak lelkiismeretes foglalkoztatás mellett okvetlen tudnia kellene. Nevekk szolgálatnánk, de ezt az egyszer nem tesszük; igérjük azonban, hogy adandó alkalommal kiméletlenül fölserölünk az ilyen lelketlenek neveit. Reméljük azonban, hogy az iparostulóságnak is lesz szava ezek ellenében kik a törvény világos rendelkezével daczolnak

(Rabstatisztika.) A kir. ügyesség föltgyelete alatt álló pécsi központi fogházban a rablétszám márczius hó végén 214-ről állott. Ezek közt volt: előzetesen letartóztatott vagy vizsgálat alatt álló 20, főlebbezés alatt álló 23, jogerejűleg elítelt 171, férfi 190, nő 24. A jogerejűleg börtön vagy fegyházbüntetésre elítéltek közül 165 egyén van, kik ez idő szerint el nem szállíthatók. A rabkoszt 901 firt 43 kr. ba került, rabtartás ezimén befolyt 176 firt 64 kr. Az egészségügyi állapot jó; a rabmunkából befolyt 15 firt 12 kr.

(Schultz Imre) pécsi tanítókepezei tanár nem csekély jelentőségű kitüntetésben részesítette a "Szt.-István társulat", mely elismerve Schultznak a katolikus irodalom terén szerzett érdemeit, őt a tud. és irod. osztály ajánlatára a társulat tudományos és irodalmi osztályának tagjává választotta. A választást a hercegpriamas megerősítve a naggyűlésben kihirdették s az erről szóló jegyzőkönyvi kivonatot most küldötték le a megválasztottnak. Schultz 22 év óta szolgálja a tanügyi irodalmat; nyomatásban megjelent eddig 21 munkája, összesen 264 nyom. ivnyi terjedelmű, melyek a paedagogia, mennyiségtan, természetrajz és zene terén mozognak. A legfőbbek: "A népsk. realkotás módszertana." A tképezési oktatás reformja és methodikája." A növénytan teljes kézikönyve." "Számtan." "Az ősszhangzattan alapjai." Ezenkívül főmunkatársra évek óta az egri "Népsk. iskolai Tanügyek" és a nagy-szombati "Kalauznak"; itt azonkívül több egyéb tantügyi és más lapba is több száz cikket.

(Kinevezés a pécsi törvényszék körében.) A pécsi kir. törvényszék elnöke Csarsch Dezső újvidéki kir. törvényszéki

dijas joggyakornokot a pécsi kir. járásbírósg-hoz dijas joggyakornokká nevezte ki.

— **(Diákok átutazása Pécsen.)** A nagyvárad kerékedelmi akadémia igazgatója s őt tanára — köztül Endrődy Sándor a költő is — 35 hallgatóval tanulmányútra indult, melynek végeljárása Fiume. Útközben azonban Pécs városát is átjárják s e hó 20-án délután érkeznek városunkba, a hol 21-én megtekintik Pécs nevezetességeit, különösen az ipar- és gyártelepeket és a szénbányákat s aztán még az nap este mennek tovább Fiuméba. A pécsi kerékedelmi középiskola igazgatója fölkeri a közönséget, hogy — mint azt a debreczeniekkel is szivesen tette — akár a tanárok, akár a tanulók elszállásolásában vegyen részt. A kik e főhivatásnak megfelelőleg hajlandók az átutazók közül egyeseket maguknál elszállásolni, jelentkezés végett forduljanak a pécsi keresk. középiskola igazgatójához. (Mária-utca 8. sz.)

— **(Az atletikai klub tavaszi versenye.)** Az atletikai klub legutóbb tartott választmányi ülésén elhatározta, hogy szokásos tavaszi házi versenyét május 4-én — kedvezőtlen idő esetén — 11-én tartja meg a Tettyn. A nyilvános házi versenynek igen érdekes programja lesz, a mennyiben sikutas, akadály- és ugró-verseny, gerely- és súlydobás, kardvívás és tréfas verseny képezik annak egyes pontjait. A klub e versenyre legközelebb bocsátja ki a meghívást. Novezések a verseny napjaitól történhetnek.

— **(A dunagőzhajózási társaság deficitje.)** A dunagőzhajózási társaság igazgatósága a napokban ülést fog tartani, melyben az 1889. évi mérleg véglegesen megállapítatik. Arról, hogy a társaság osztalékot fizessen, nem lehet szó. Mint most kitűnik, az 1889. évi üzleti eredménye még kedvezőlenebbül állt ki, mint eleinte hitték. A dunagőzhajózási társaság mérlege ép úgy, mint az osztrák-magyar Lloydé, forgalmi deficitetlőt fog zárulni. E hány keresk számban mintegy 150.000 forintra fog rúgni. Födözésre az 1888. évből származó 201.094 forintnyi nyeresémet-előír fog szolgálni.

— **(Egy falusi szelámos.)** A napokban valami vidéki polgár sorba fölkereste az itteni orvosokat és siró hangon elpanaszolta, hogy Pellérdől kocsiával bejövén, a város elején tengelye eltörtöt s mint hogy véletlenül nem hozott magával pénzt, kétségbeesett helyzetben segíteni nem képes. Az orvos urak közül többen megkönnyörültek sorsán és 2—3 forinttal iparkodtak a falusi ember szerencsétlenségét enyhíteni, míg végre egy oly orvoshoz is került, kinek az esetről és arról, hogy segélyezébe nem máris részeseült, volt tudomása: a falusi embernek egész eljárása igen gyanusnak tűnt föl előtte. Bosszankodva a dolgot főként azért, mert aldozatul ép az orvosokat szemelte ki magának, a központi járás főszolgabírói hivatalánál jelentést tett az esetről, mire emberünket nemokára a szolgabírósg-hoz bekisérték. Midőn aztán itt is előadta, hogy ő pellérdi lakos és hogy kocsijának tengeye csakugyan eltörtöt és kocsija elhagyottan az út szelén áll, szembesítették őt a vélelennél ott volt pellérdi községbíróval, ki határozottan állította, hogy az ípsze nem pellérdi lakos. A főszolgabíró erre a vádlatlall együtt egy megyei hajdút küldött ki az eltörtöt kocsit fölkeresésére, azonban szorgos kutatás dacára azt sem találta meg. Az íly módon leleázott szelámosal aztán rövid úton elbánták.

— **(A baranyamegyei államépítészeti hivatal új főnöke.)** A kereskedelmi miniszter a szolgálat érdekében Blum Gyula kir. főmérnököt tudvalevőleg Pécsről a mosonvármegyei államépítészeti hivatal főnöki állására helyezte át; helybe pedig — mint a csütrörtökön tartott közigazgatási ülésen fölvala sőt miniszteri leiratból értesülünk — Kovácsfi Kalman kir. mérnököt, az eddig a mosonvármegyei államépítészeti hivatal főnökét helyezte át s a közlekedési érdekeknek Baranyavármegye és Pécs sz. kir. város közigazgatási bizottságában leendő képviselével őt bízta meg. Ebből kifolyólag a városi közigazgatási bizottság a tavozó főmérnök iránt elismerést s erdigi munkálkodásaiért köszönetet jegezökönvilleg megörökítette. A polgármester a jelenlévő Blum főmérnököt intézett beszédében szóval is kifejezte a város öszinte sajnálkozását távozása fölött, mit

a főmérnök meghatottan fogadott, megköszönvén az eddig irányában tapasztalt jóindulatot.

— **(A tavaszi fegyvergyakorlatok.)** Az idei tavaszi fegyvergyakorlatokban, a honvedelmi miniszternek most kibocsátott rendelete szerint, a közös hadseregből résztvenni kötelesek: az 1885., 1883., és 1881. évi sorozási évfolyamokba tartozó tartalékos tisztek és legénység s a fegyvergyakorlatokra kötelezett póttartalékosok közül az 1885. és 1883. sorozási évfolyambeli. Az egyévi önkéntesek sorából előléptetett ama tartalékos tisztek, vagy a legénység állományába átléptetett ama tartalékosok, kiknek a tartalékban való szolgálati kötelezettsége, a tényleges szolgálat megkezdésének hosszabb időre történt elhalasztása következtében, két évvel rövidebb időre terjed és a kik emellogva még több fegyvergyakorlatra köteleztek, mint a velük egy sorozási évfolyamba tartozók. Ama tartalékos tisztek és tartalékosok, kik a mult évi fegyvergyakorlatot pótolni tartoznak. A tartalékos tisztek fegyvergyakorlata huszonnyolc napig, a legénység pedig, egyes kivételekkel, tizenhárom napig fog tartani. A gyalog- és vadász-apatokhoz tartozó legénység ama részének fegyvergyakorlati időtartamát, mely az özi nagyobb fegyvergyakorlatokhoz fog bevonulni, később határozzák meg. A lovasság tartalékba tartozó legénység közül a tavaszi időszakban csak a volt egyévi önkénteseket fogják tizenhárom napig fegyvergyakorlatra behívni, az özi fegyvergyakorlatra való behívásra nézve az utasításokat később adják ki. A honvédség kötelei kéből az idei fegyvergyakorlatokra a tartalékos csapat tisztek közül azokat hívják be, kik a mult évi fegyvergyakorlatok óta lettek kinevezve tisztekké, kik továbbá fegyvergyakorlaton még nem voltak, vagy a mult évi fegyvergyakorlatok alól oly fölöttel által lettek fölmentve, hogy mulasztásukat a jövő évben pótolni tartoznak; kik a közös hadsereg tartalékából a mult év végével lettek a honvédségbe áthelyezve; ama nar nem véd-köteles tisztek, kik még fegyvergyakorlatra kötelesek; kik a fegyvergyakorlatokban leg-ritkábban vettek részt; kik részletesebb kiképzést és a csapatvezetésbe alaposabb begyakorlást igényelnek. A honvéd tartalékos legénység közül az 1887., 1885., 1881. és 1879. évi sorozási évfolyambeliakat hívják be. A honvédségi póttartalékosok fegyvergyakorlaton résztvenni nem fognak. A honvédségi tartalékos tisztek és legénység fegyvergyakorlata 35 napig tart. Az összes honvédségi tartalékos legénység az í-métől puskával leendő kiképzetésre czéljából, októberben és novemberben két napi gyakorlatra hívják be. A fegyvergyakorlatok alól való fölmentésért beadott folyamodványokat, még ha a fölmentésre törvényes jogezim van is, csak akkor veszik figyelembe, ha azokat az illetők a bevonulásra kitűzött határidő előtt legalább is 14 nappal a hadkiegészítő vagy honvédkiegészítő parancsnokságnál beadják. Azok, kik saját hadkiegészítő kerületüktől oly messze laknak, hogy ez okból a fegyvergyakorlatra a tartózkodási helyükből közelebb eső hadkiegészítő kerületi parancsnokságnál vannak jogositva jelentkezni, akkor tartoznak bevonulni, mikor ama hadkiegészítő kerületben a fegyvergyakorlat ideje van.

— **(Zajos választási aktus.)** Íly cím alatt í. é. ápril 5-én megjelent számbunkban közöltük a szerb egyházi kongresszusra küldendő mohácsi kerületi képviselő választását: e közleményünkkel sokban ellentetes tudósítást közöl a „Mohács és Vedeke,” mely tudósítás — nekünk legalább így látszik — sok valótlanoságot tartalmaz, mert a kisvárosi lappal szemben teljesen szavahihető szentanók a mi közleményünkkel állítottak olyannak, mely a valóságnak megfelel: egyáltalán kijelentik, hogy a „Mohács és Vedeke” — mivelhogy fölthűnen elbusultunk látszik lenni Stajevits Janos városbírói kényszerült meghatárlása miatt — nemesebb dolgok híján a megvalósított képviselőket majd borkoltan, majd pedig nyíltan gyanusítja, meltoan ahhoz a becsületre farrashoz, a honnan a tájékoztatlan s talan rosszakaratu „Condit-Beschreibung“ ot vette. Fölvagyunk jogositva Jacics József és Mihalesics Istvan képviselő nevében kijelenteni: hogy ok a Zastava-pártnak soha sem voltak hívei s azzal a párttal a legtávolabbi összeköttetésben sem állanak; sajnálatukat fejezik ki a fölött, hogy a

nevezet: kisvárosi lap, bár — úgy szólván — közvetlen közelükben próbálkozik s igyekezik a „közvéleményt” személyesíteni, még sem tartotta tisztességének köteletségének megtudni legalább a képviselő pártállására vonatkozó „valóságot,” hanem jótalannul inkább adott hitelt a leszavazott kisebbség egy bús vitézének, ki tehetetlen dühében nem tehet mást, mint a nyelvet öltögeti. Fölvagyunk hatalmazva kijelenteni azt is, hogy Jacics és Mihalesics urak tiszta hazafiság dolgában nem állanak semmivel sem hatrább, mint a kisebbségben maradtak. . . . generalisostól, közemberestől és mindenestől együtt. — Ha erők erejével parluzumot kell mégis vonni a mostani és a régebbi mohácskerületi képviselő pártállása közt, úgy legörviben olykép lehet jellemezni a különbséget: hogy a mostani képviselőnek van „elvük,” egyik másik előbbi képviselő ür pedig annak a — szerinte — haszontalan „micsodának” a hiányában szenvedett. No de hat: „de mortuis nil nisi bene.”

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* **A szerzői jog.** Mutschenchacher Viktor dr. pécsi ny. v. rendes jogtanár a szerzői jog rendszeres előadásai könyvalakba öntve adta ki 12 ivnyű terjedelemben. A mű a szerzőnek azon jegyzetei után készült, melyeket az itteni jogakadémian a szerzői jogról tartott előadásai-ban évek óta használt s benne alapul van utas az 1884 : 16. t. cz. ben foglalt szerzői jogról szóló törvényünk, melynek egyes szakaszát összehasonlítja más országok ugyanly tárgyú törvényeivel. A szerzői jogról szóló törvény keletkezése óta jogirodalmuk eddig egyetlen egy oly rendszeres művel sem bírt, mely a szerzői jogot s az azt szabályozó törvényhaték doktrínális szempontból fejtegetné, mert az e tárgyban megjelent fizetek, brochurak többnyire csak vagy commentárok, vagy a szerzők egyes agának gyakorlati ismertetői. Mutschenchacher könyvét, mely a jog és törvény fejtegetésén kívül magát a törvényt s az erre vonatkozó miniszteri rendeleteket s a kötött államszerződések szövegét is tartalmazza, bizonyára nemcsak jogászokönségünk, hanem az irodalom és művészet művelői és kedvelői is szivesen fogadják.

* **Katé-imakönyv** cím alatt Jozsif Janos javosít plebanos újnapi vastag imakönyvet adott ki, mely ép most hagyta el Taizs József sajtóját. A kis imakönyv azzal az erdetiséggel dicsekszik, hogy a katekizmus lényegét rövid kivonatban szüntoly rövidke imakba foglalja, a mi által — különösen a gyermek-ek, de fölöttéke is — imádkozás közben folyton maguk előtt találják az egész hitvallást, s e mellett szép nyelven, áhitattal megirt imákat is olvasnak. A kis imakönyv igen esimes kiállítás s egy példány 25 kreit, (30 példányra 20 kr.), diez példány arany metszettel 50 kreit portomentesen kapható a szerzőnél.

TÖRVÉNYKEZÉS.

— **Sógorgyilkos.** Olaszcz Pavó és Kovácsévics Pavó versendi lakosok, különben sógorok, valami örökség miatt folytonos viszálykodás közt éltek, a miből kifolyólag 1888. márcz. 20-án Kovácsévics tetlegességre vetemedett sógora Olaszcz ellenében, kit hogy megöljön, előrántotta bicskáját. Olaszcz erre fejszét ragadott s Kovácsévicset kétszer úgy vágta fejbe, hogy annak a koponyáját ketté basadt. Olaszcz a csütrörtökön megtartott végtárgyaláson nem is tagadta a tettet, mentesgült azonban azt hozta föl, hogy önvédelemből cselekedte. A törvényszék e mentesget nem fogadta el s Olaszcz Pavót szándékos emberölés büntetésben bűnösnek mondva ki, öt 8 évi fegyházra, 10 évi hivatalvesztésre, a Kovácsévics két árva részére fizetendő 100—100 forint fizetésére és a költségek megtérítésére itelle.

— **A ki a szolgabírárt rágalmazza.** Csütrörtökön deleit Tachler Andras laskafalusi lakos Percezl Beni szolgabírárt ellen elkövetett rágalmazás miatt ült a pécsi törvényszék előtt a vádlottak padján. Mult évben Laskafalusi az is

kolapítés dolgában a hitfelekezet és a község között eles vitakozás keletkezett, minék az lett a vége, hogy Percezel Beni, akkor még dárdaai szolgabíró küldetett ki az ügy eldöntésére, a ki a község javára döntötte el a kérdést. A hitfelekezet partiak közül erre Tachler Andras a bíróval folytatott vitakozása közben azt vagta oda a bíró szemébe, hogy: „Jól megfizettétek Percezel szolgabíró, hogy az iskolát megkapjátok.” Percezel hivatalos személy ragalmazása miatt följelentést tett Tachler ellen, a kit a törvényszék ezért — figyelembe véve, hogy Percezel szolgabíró csak 10 forint bírtótestet kért reá — 40 forint 16- és 10 forint mellékbírtótestre s a költségek megterítésére ítélte el.

CSARNOK.

A dénesfai paróchia.

Hogy! leborult reá a gyasz! Mintha az Istenek haragját vonta volna magára, — egymasutan költöznek el csendes falai közül a lakók. Az udvar vén eperfaja, a kert jazminjai csak mnapp siratták el Rebi nénit, a jó öreg tiszteletes asszonyt, ki itt hagyta ezt a siralom-völgyet s elment a szemefénye, a nagyobbik leánya után! Nem találhattott reá, hogy együtt maradkozzanak a dénesfai paróchia jóléteért, mert azon még most is rajta tartja Isten a súlyosabbik kezét. Hát van igazság a földön?

Tavaszt fölvaltja a nyár, eléd, változik minden, csak a felhőraj marad örökösen a haz fölött?

Mit vétett tiszteendő Vas Áron? Tán zoknó vették tőle, hogy istenfélő, jambor volt hat évtizeden keresztül! A haja főhéber, a lelkismerete is olyan. Nem tapadt arra szennyfolt, mocok még soha. Élt a hiveinek, a gyümölcsösöknek, családjának; békés megadással viselve a csapásokat, mint Jób. De most föl-lazad benne a ver. Az ördög unszolja a zugalódásra s kitér.

— Én Istenem, nézzed csak milyen szép! A reményem, a gyamolítóim öreg napjaimban; egyetlen vigaszom s őt is elveszed? Te, ki olvassz a szivekben, a vesékben, tudhatod, hogy ő hiba nélkül való. Büntess, alazz meg engem, sujts le a porig, — de ne éreztesd haragod súlyát vele! Kit bántott, kinek vétett? Hazudnak ezek a szelid fényű kék szemek s a vonások ezen a szevedő arczon? Markolj a husomba, tépd ki a velőm, vess ki a viharak, korbacsoljon az ur, én már eleget éltem, a leányomat hagyjad csak élni! Mindenható Isten, élet-halál ura — kegyelmezz!

Lehull az ág elé, végigsókolja a bágyatag teremtés arczat, kezét s megered a könyje, csendesen, lassan, mint a tavaszi permeteg.

Vass Anna fölne; sóhajja val a szava, amint kerdí:

— Lőrincz nincs honn? Féltém őt apus; rosszazt érzek, nem tudom miért.

A nap most bukott le a hegyek mögé: — alkonyodik.

Csendesen zizzen az akáczlével, langy szellő fut át a kerten. A szomszédokat is ériute. Gaál Tamás ott tá a gyepmáulagon s néz, merően néz a végtelen ürbe a lassúdan kigyult csillagok felé. Agyában összetutnak a gondolatok, veritek gyöngyöz a homlokán. Latja magát, mint Vas Annának a völegeyvet. Az esküvő napja itt s ő elutazik messze, messze, a faképnél hagyva a leaulyt. Hitványosság volt tőle, de megutálta a Vas familiát. Mintha egy kölcsönt fizetett volna ki ezzel, nem tudja mit, — de jól esett a szívének. Két hónapig utazott, ma tert vissza.

Felejtsek el Vasék a bántalmat; — legénystikli volt — az na!

Madarak csipognak a bokrok közt: mintha szerelmet vallanának egymásnak lágy, behézlő hangon.

Gaal Tamás föláll; nagyot csap kis palczájával a ránczos száru lovagló eszakra s indul.

Szembe jó valakivel.

Magas, sudár alak a jövevény, puska a vállán, vadásztársisnya az oldalán. Csak megáll az út közepén, nincs a hangjában semmi fenyegetés, higgadtan ejti a szót:

— Számolni jöttem, Gaál Tamás; én Vas Lőrincz vagyok!

Az égen cikázva pattan szét egy meteor, mintha ballani lehetne a sistergését is.

Gaal Tamás visszalép. Sótápalczájával csapkodja a jázminbokrok levelét s odaszól nagy hetykén:

— Annak a leánynak a bátyja? Nem tartozunk számadással egymásnak!

A jövevény összerenzen; a holdvilág besugározza szabályosan szép arcát, melyen kigyul nírjával a hajnal.

— De tartozunk, de számolunk, akarom, követelem!

— Mint egy dűvadra, jő reám az ur. Hitványosság, gyalázat — méltó e tett egy Vashoz.

Hűs széd kerekedik; birizgalja a kert utjainak porát s kitéríti a felhőket rendes futasukból.

Vas Lőrincz az arcához emeli a fegyvert; edény reszket a keze, lövése biztos halál.

S mikor a lövés eldörrent, akkor hagyta el Vas Annát is az ő jóságos, tűrő, szelid lelke.

T. D.

KÖZGAZDASÁG.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara évi jelentése.

(Folytatás.)

Kő, föld-, agyag és üvegipar köréből a következőket jelenthetjük: Zsolnay Vilmos pécsi köedény és terracottagyára, mint minden évben, úgy az elmúltban is újabb és újabb fajú és modoru cizkkekkel jelent meg a világiaczkokon s a gyárnak azon törekvése, folytonos haladása az, a mi hírnevét egyre öregbíti, terjeszti, E gyár újabbban nagy mérvben és sikeresen fölkarolta az építészeti díszítmények, agyagkalyhák, különféle csövek és kürtök gyártását is. Jelenleg 460 munkást foglalkoztat.

A cemenetkőárúkat készítő ipartelepek száma 3-mal szaporodott; egy Pécsen, egy Tolnában és egy Kaposváron létesült. Ilyen ipartelep ez idő szerint 10 van a kamarai kerületben; 8 évvel ezéltől csak 1 volt.

Faipar. A kamarai területén 4 nagy faipari telepről nyert értesítés szerint az élénk építkezés, részint pedig a külföldről mutatkozott nagyobb kereslet következtében kielégítő volt, sőt jelentékeny hasznot hozott volna, ha a nyersfa beszerzési ára nem emelkedett volna. A parket és parketdeszák igen keresett cizkkek voltak.

Hoffmann K. pécsi asztalosipartelepét olyképp rendezte be ez évben, hogy most már minden munka géppel végezetik nála s gyára az ilyenemű elsőrendű gyárak közé sorolható.

Angster J. pécsi orgonakészítő is nagy ipartelepe helységet, mint a berendezést illetőleg nagy bernhazásokat tett.

Reisch C. újonnan keletkezett kaptafagyára rövid fenállása óta is szép virágzásnak indul s már is nagy fogyasztó piacot szerzett magának.

Juratko szobrászati és fafaragó ipartelepe szépen fejlődik s az elmúlt évben munkával bőven volt ellátva.

A faszelvények készítésével ipartelepeink a rendkívüli finom és eléggé olcsó árúkat készítő nemetországi és osztrák gyárak versenyé következtében teljesen megszűnt kereslet miatt — felhagytak. Ilyen árucikkét csak megrendelésre készítenek.

A kádár és esztergályos iparnál szembetűnő haladást semmi tekintetben sem észlelhetünk.

Butorrakta: — jobbára bécsi gyárak készítményeivel — ez idő szerint 9 van a kamarai kerületben. E raktárak tulajdonosai az ellen panaszokodnak, hogy a zónadíjzabas életbelépése

óta üzletük forgalma jelentékenyen csökkent; a kinek több butordarabra van szüksége, az szükségletét budapesti raktárakból szerzi be.

A bőripar minden ága — a csizmadiaipart kivéve — munkával eléggé volt ellátva. A csizmadiai munkahiányának tudható be az, hogy a kamara területéről a honvédségi bakancsszükséglet fedezése iránt kiírt szállítási felhívásra csizmadiai részéről közel 12000 pár szállítása iránt tételt ajánlat. Ezen ajánlat jóval nagyobb lenne, ha a csizmadiai legnagyobb része azon helyzetben volna, hogy a szükséges nyersanyagot bevasárolhatnák és az előírt biztosítékot lehetnének.

Höffer testvérek Pécsen, a volt közsébbánya és gépgyárreszvénytársaság gépgyárát megvették s ezt egy nagy bőrgyárak alakították át, melyben finom bőröket is fognak gyártani.

Dusinszky L. paksi irhás azóta, hogy az általa készíteni szokott permament az 1888. évi pécsi kiállításban bemutatva, üzletének gyors föllendülését tapasztalta.

A hajdan híres pécsi irhás és tabakos ipar megszűnt. A kamarai illeték lajstromban előfordul ugyan még 3 irhás és 1 tabakos, de ezeknek műhelyei ezen egykor virágzó iparnak ma csak romjait képezik.

A szövés- és fonóipar, dacára nagy jelentőségének, kamarai kerületünkben igen szerényesen van képviselve. Valamennyi iparágak közt a textil-ipar létesítése és fejlesztése jár a legnagyobb nehézségekkel s ez irányban csak némi mozzalom is csupán csak nagyobb állami actio mellett indítható meg. A legszükségesebb teendőket volt szerencsénk a legutóbbi egyetemes kamarai ülésen Nagyméltóságod előtt tisztelesen kifejezni s így azokkal e helyütt ismét foglalkozni — fölöslegesnek véljük, meg lévén győződve, hogy Nagyméltóságod ezen iparág létesítése és fejlesztése érdekében minél előbb minden lehető megtesz.

Takács jelenleg a kamarai területén 1149 van: számuk tehát 5 év alatt 280-nal fogyott meg. Az 1149 takács közt csak 11 műszövő van: a többiek legnagyobb része a szövással csak telen foglalkozik s az év egyéb szakában csak megrendelésre dolgozik, különben pedig mezőgazdasági és szőlőműveléssel végez és az ilyen munkára napszamba is szegődik.

Műszövínek igen szép damasztárt készítenek s ezek munkahiányról nem panaszkodnak; egy bajuk, hogy nem rendelkezvén a kellő anyagi eszközökkel, üzletüket nem igen terjeszthetik s azt modern gépekkel kellően be nem rendezhetik. A kamara fenállása óta 4 műszövőt képeztetett ki a műszövő iskolában.

(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

K. M. J. Újpest! A fővárosi leveleket nem kérjük, mert a lapnak oly kis helye marad amúgy is a szerkesztői részre, hogy alig tudja beleszorítani a napi eseményeket s így a politikával nagyon kis helyen foglalkozhatunk összehoztatva — a vezetőkön kívül — egy újdonságra menő cikkelyeeskében a politikai eseményeket. A vezetőkkel és a „Verbo Jankó”-nak küldöttéket köszönjük; a vezetők egy részében nincs igazsá, mert a tanító a rendelet ellen nem fog merni semmit eszelekedni, mert a tanító a többséggel szemben rettentően meghunyászkodik. A „V. J.” t. példányainak száma már annyira ki van merítve, hogy nagy részét törölnie kellett a kiadónak, nem hogy még újakat volna szándékában fölvenni s így egyelőre nem szolgálhatja viszont a szíves-séget.

S. S. Ózd. Rézében igazsá van annak a százasos és tizedes számításnak, de csak ha a pénzit vesszük például a számításban. Mert ha en most gyűjtöm a 90 forintoz a krajezarokat, igaz, hogy még nem mondhatom teljesnek a 90 forintot, mert az nagyon bizonytalan; de ha egy év elkezdődik, azt már az első nappal teljesnek mondhattuk, mert az idő az első kronologikus következettségével pontosan megbozza az egész esztendő. Hogy pedig már a 90-dik év is a 19. század utolsó tizedének első foká, az tessék úgy számítani, hogy a 100-ik év (1900) már a jövő század első fokának mondandik, tehát előtte 10 év a 90-ik. Különben, ha a még be nem töltött 90-ik év nem is tekintethető csillagászatilag és matematikailag a 19-ik

század utolsó deczenniuma első évének, azért a belletristikai stylus egy évtized mellett egy félesztendőit könnyen semminek vehet, mint a hogy a matematikus nem törődik a törtekkel, mikor ezekben számít.

P. K. Bányatelep. Cikke nem közölhető, mert magántermészettől, de meg a közönség más nagyobb szabású adományaiból is ismeri az elhunyt Hölbling Miksánának életében gyakorolt jótékonyágát.

Laptulajdonos:

Felolós szerkesztő:

NAGY FERENCZ

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

4870. sz.

1890.

Árlejtési hirdetmény.

A tekintetes városi tanács f. évi 4473. sz. alatt kelt mzbizása folytán ezennel közhírré teszem, miként a folyó évben 13,000 frt erejéig eszközzendő

utczakövezési munkák,

valamint a városi utczák és országutakra szükséges mintegy 10,000 frt értékű

kő-és kavics szállítása

hivatalos helyiségben (városház, II. emelet 33. ajtó) folyó hó 15-én d. e. 9 órakor tartandó nyilvános szóbeli árlejtés és zárt ajánlati tárgyalás utján fog kiadatni.

Felhívtnak az árlejtési szándékozók, wiként a fennebb említett összegek 10 százalékanak megfelelő bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat legkésőbb f. évi április hó 14-én d. u. 5 óráig a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, vagy ily bánatpénzzel ellátva a szóbeli árlejtésen jelenjenek meg.

A részletes feltételek nálam a hivatalos órák alatt mindenkor megtekinthetők. Pécssett, 1890. évi április hó 8-án.

Jilly Alajos s. k.

városi tanácsos.

Hirdetmény.

Alulírott tisztartáságnál 3 kimustrált régiebb szerkezetű, 8 lóerejű, még használható állapotban lévő

mozgony göz gép

olesó áron eladatik.

A főhercegi gépműhelyek tisztartóságá

Főherceglakon

(posta- és távírda-állomás).

(Utánnnyomat nem díjaztatik.)

Gyógyszerész- gyakornokul

elfogadtatik egy 6 gimnáziumi osztályt végzett, jó családból való fiatal ember. — A feltételek megtudhatók Mandák Gyula Sándor gyógyszerésznél Sásdon.

Pontos és szilárd

toronyórákat

készít

Még

nehány

napig, a város-

ház tornyára készült

új toronyóra, nálam minden

aziránt érdeklődő által megtekinthető.

ZOSEL A. E. PÉCSETT,
lakatos és toronyórás Mária-utca 34. sz.

Árlejtési hirdetmény.

Az újból építendő vaiszlói

közs. iskola építési s felszerelési munkálatai

f. é. május 4-én délután 3 órakor Vaiszlón az iskolánál árlejtés utján együttesen, vagy külön-külön kiadatni fognak. Melyre a vállalkozni szándékozók meghívtnak. A tervezet az iskolaszéki elnöknél mindenkor megtekinthető.

Vaiszló, 1890. április 10.

Kis Simon József,

bíró.

ANTI-GRAVEDO.

Nátha elleni szer.

Altalánosn elierjedt vélemény volt ez ideig, hogy a nátha nem gyógyítható. Számtalan kísérleten alapuló tapasztalat azonban, hogy a

nátha hat óra alatt gyógyítható,

ha a Tauffer Károly fővárosi gyógyszer. VI. Szondy-utca 31. sz. által készített anti-gravedo segélyét vesszük igénybe. Ez-n teljesen ártalmatlan szer ugy felüőtteknél, mint gyermeknél a legbiztosabb sikerrel alkalmazható. Első ízben két evő kanállal, utóbb óránként egy evő kanállal veendő be; gyermekeknek kávé-kanállal adandó. Már az első két kanál bevetele után megszűnik a nátha okozta köhögési inger, úgy a fájás és tüsszentés. Néhány kanál bevetele után a légutak kóros elváltozásai tetemesen enyhülnek, míg végre szabaddá és rendessé lesz a lélegzés és szaglási képesség. Csak a törvényesen bejegyzett védjeggyel ellátott készítmény nyujt biztos sikert.

➡ **Ára egy üvegnek 60 kr.** ➡

Az „ANTI-GRAVEDO“ Tauffer csak gyógyszerertárakban kapható. — Pécssett: Göbel Kálmán gyógyszerertárában.

Hirdetés.

F. é. április 23-án reggeli 9 órakor az Anna-utca 4-dik sz. alatt földszint fognak bold. Khál József plébános ingóságai, u. m.:

butor, ruha, ezüst, fehérruha és háziszerek

nyilvános uton elárvereztetni.

MENDLIK ÁGOSTON,

végrendeleti végrehajtó.

Az kétségtelen, hogy gyakran egészen egyszerű, könnyen beszerezhető háziaszer meglepően gyors gyógyulást szerzett. „A Betegbarát” című kis irattal meg bizonyítottakat is találunk arra nézve, hogy még hosszas, reménytelennek nevezett esetekben is, gyógyulás állott be. Minden betegnek el kellene olvasni azon könyvet; Richter kiadóintézete Lipcseben ingyen megküldi.

174.

tk. 1890. sz.

Árverési hirdetemény.

A dardai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak Pietlovác Szüő és Bosnyak Uros dardai lakosok végrehajtást szenvedők elleni 20 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a dardai kir. járásbíróság területén levő Darda községben fekvő, a dardai 571. sz. tjkvben felvett 258b. hrsz. 211b. sz. házra 400 frt, ugyanottani 160 sz. tkvben 1/2, kültelek Pietlovác Szimót illető felére 1143 frt becsárban, mint ezennel megállapított kiküldési árban az árvevést elrendelte, es hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi május hó 9-ik napján d. e. 10 órakor Dárdán a kir. jbság tkvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 40 frtot es 114 frt 30 krt készpénzben, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-ábanjelzett árfolyammal számított es az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Dárdán a kir. jbság mint telekkönyvi hatóságnal 1890. évi január hó 23 ik napján.

Fekete Gyula.

kir. aljárásbíró.

Egy teljesen jó karban lévő bécsi gyártmányu, márványlapal ellátott

billárd-asztal

(preferance)

eladó.

Bővebbet a „Nemzeti kávéház”-ban Ribay Ferencznél.

KÖNIG KÁROLY

villamos műszaki gyáros

Budapest, V., Gizella-tér 3.

ajánl és készít jutányosan szakszerű kivittel és több évi kezesség mellett házi-és szállodai sürgöny

távbeszélő

(Telephone)

villámhárító berendezéseket, központi villamos óra felszereléseket, szállít továbbá legolcsóbb árak mellett legújabb szabádlm. König-féle szencsencsos

távbeszélőket

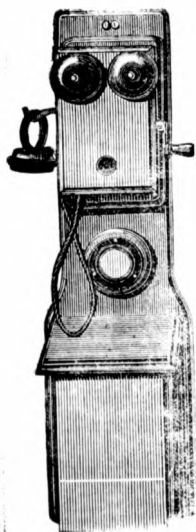
házi használatra és nagyobb távokra.

Villámhárító berendezéseket a legjobb rendszer szerint

Villany-gyógyászati

készülékeket és mindazokat az alkalmi vágó eszközöket, javítások gyorsan és olcsóan.

eszközöket. Képes árjegyzékek és költésjegyzékek ingyen és bérmentve.

Vendégfogadó-átvétel.

Tisztelettel adom tudomására a nagyérdemű közönségnek, hogy azelőtt oly nagy hírenek örvendett, de egy idő óta elhanyagolt

„MAGYAR KORONÁ”-hoz címzett vendéglőt

Pécsett, átvettem.

Ennek régebb jó hírneve visszaállítása céljából földatomul tüzöm ki: első sorban a helyisegek kényelmes és tiszta berendezését, hogy az a vidéki utasok befogadására is megfelelő legyen, s esetleg azok fogatai jó felszer-és istállóban helyzetetnek el;

másodsor jó magyaros ételek és hamisítatlan italok (valódi pécsi színborok) barátságos kiszolgálását.

Nyári mulatságra pedig az udvar baloldalán bekerített tekepályát és árnyékos pihenő-helyet alakított át, hol egyszersmind a legkedveltebb fővárosi és helybeli hírlapok állnak szórakoztatásra.

Tervem valósitása után kérem az érdeklő nagyközönséget, hogy jóindulatomban szives látogatásával támogatni kegyeskedjék.

Midőn kiváló tisztelettel vagyok a czimnek

Pécsett, 1890. április hó 9-én

alázatos szolgálja

Sebők Gyula,
vendéglős.

Hirdetemény.

Az Eszterházy hercegi hitbizomány alsó urodalmainak főkerületi főtisztje részéről közhírré tételik, hogy a sztlőrinczi urodalomhoz tartozó következő

korcsmaépületek és tartozékaik,

u. m.: Szt-Lőrincz, Csonka-Mindszent, Kacsóta, Szt-Dienes, Nagy-Peterd, Botyka, Búdösfá, Dinnyeberki, Helyesfá, Nagy-Váty, Monosokor, Rónátfa, Boda, Kis-Peterd és Istvándi községekben levő korcsmaépületek és azok tartozékai Szent-Lőrinczen a főbérnökség irodájában folyó 1890. évi május hó 5-én délelőtt 9 órakor tartandó írásbeli ajánlattal összekötött árverés utján 1890. évi november 1-jével kezdődő három évre bérbe fognak adatni.

A vállalkozni kívánók sziveskedjenek tehát a jelzett helyen és időben megjelenni s magokat az árverés kezdetén lefizetendő óvadékpénzzel ellátni.

Az írásbeli lepecsételt ajánlatok f. évi ápril hó 25-ig alólirotthoz beküldendők.

A bérleti feltételek Pécsett az alólirottnál, valamint Dombóvárott az urodalmi felügyelőségnek betekintethők.

Pécsett, 1890. márczius 31-én.

Krasznay Mihály s. k.

kir. tanácsos, főtiszt.

Árverés.

20774/889. A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi kölcsönös segélyző egyesület végrehajthatónak — Rosinger Ferencz és neje Prainer Eleonora végrehajtást szenvedők elleni 2500 frt tőkekövetelés iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécsett fekvő, a pécsi 5307. sz. tkvben felvett 3577/a. h. sz. sz.

szólőre

2496 frt becsárban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi április hó 17-ik napján d. e. 10 órakor Pécsett a kir. törvényszék árverési szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 2496 frt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez 2496 frt avagy az 1881. évi LX t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság Pécsett, 1889. december hó 19. napján.

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS.

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelemezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szénsavtartalma kiváló hatásának bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál**, ahol a szabadszénsvá csekélyebb jelenléte megóvja a betegét a káros, sőt veszedelmes izgatástól, elleben a félig kötött szénsvá gazdag sága a gyó. ylatásu alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközöli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabadszénsvá tartalom az erősebb ásványvizek, mint a **selter-igleichenbergi** **tüdőbajokban**, különösen **tüdővérzéselnél** ár nem alkalmazhatók, a Margit-forrás it is a legjobb hatás mellett folyton használhatók.

A **tüdőbeteg**ek klimatikus gyógyításeiben, különösen a hó látog-tottabb **Görbersdorft** **szén** a Margit-víz ottlón is vá. — Orvosi tekintélyek Budapestén: **Dr. Korányi**, **Dr. Gebhardt**, **Dr. Navrátil**, **Dr. Pódr**, **Dr. Kóty**, **Dr. Barnási**, **Bécs** és **Dr. Bamberger**, **Dr. Duschek**, stb. a legjobb eredménnyel alkalmazzák a **légző-, emésztő- és húgyszervek** általános hurutos bántalmánál.

Mint ivóviz

präservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb **Trieszt-, Fiume- és hazánkban** a **KOLERA** megbetegedés ellen

borral használva a legegészségesebb ital!

ÉDESKUTY L.

Kizárólagos
főraktár

cs. és k. és szerk.
k. udv. Árvány
viz-szállítónál.
Budapest.

Ugyiszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendégl. ben.

Jó minőségű és

csak kiváló

♦ f a j u ♦

KONYHAKERTI MAGYAK

valamint a legkedveltebb

virágmagvak

kaphatók

NOWOTARSKI A. és FIA

mű- és kereskedő-kertészetében

PECSETT.

Árjegyzék bérmentve.

Első cs. és k. osztr.-magy. kiz. szab.

Paçade-festékgyár

Kronsteiner Károly

BECS, III., Hauptstrasse 120, saját házában.

Aranyérmekkel kitüntetve.

Szállítója a főhercegi és hercegi gazdaságoknak, cs. és kir. katonai kezelősegeknek, valamint vasutaknak, ipartelepeknek, bányák- és hámoroknak, építészeti vállalkozók és építészeknek, valamint sok gyár és birtokosnak.

Ezen **Fagade-festékek** 1860 óta vannak a kereskedelmében és előszeretettel használtakat bármennyi épület színezésére s különösen **paloták, villák, templomok, iskolák, nyilvános épületeknél**, valamint a **belső lakhelyeknél** stb.

Ezen festékek 35 különféle mintában, kilója 1 krtól feljebb, mésszel felvihető porforma állapotban szállítottanak és a **színek tisztasságát** illetőleg **egylenlők az olajfestéssel**.

Mintakönyvet és használati utasítás kívánatra ingyen és bérmentve küldetik. **FIGYELMEZTÉS!** Mintakönyvünk a festékek és számaikat illetőleg teljesen utánoztának, ezért kérem az én czágom és czímre különösen figyelni.

Ház-eladás!

Hunyadi-utca 28. sz. a földszintes ház szabad kézből eladó.

Értekezhetni ugyanott.

A Ditz-fele malomban

a **korcsma és korcsmai kerti helyiség**,

mint kellemes üdülést nyújtó kirándulási hely

bérbe adandó.

Értekezhetni ugyanott.

Alapított 1857-ben.

Steinschneider Jakob

I. cs. és kir. szab. ágynemű-gyáros

ő cs. és kir. fensége **Klotild főherc.egnő** adv.

szállítója, számos kitüntetések és szabadalmak

tulajdonosa,

BUDAPEST,

Király-utca 79. sz., saját házában,

bátorodik a tisztelt közönség figyelmébe ajánlani dúsan felszerelt raktárát az ágynemű szakmába vágó összes czikkeiben, mint közönséges, finom és legfinomabb paplanok, ágybetétek, lőszőr és tengerű matraccok, szalmazsákok, pokroczok és takarok, tollak és pelyhek, vasutórok, továbbá szőnyegek és függönyök, nemkülömben díván- és asztaltakarók stb. A kitűnő birben álló

WELDLER és BUDIE

fehernemű és kelegye-gyar budapesti raktára.

Minden fajtájú **fehernemű**ek, különösen pedig teljes **kihazasítási felszerelések** a legmerészebb árakon. **Rajzok és árjegyzékek** bérmentve és ingyen

A kemendi határban egy jó karban lévő egy köre járó

vizi malom

kényelmes lakással, kerttel és réttel

ötezer ötszáz forintért

szabad kézből eladó.

Tudakozódás **Horvát Ivó** címre **Monyoródra**, 27. sz. alá, vagy **Katólyba**: **Divják Sztaño** címére intézendő. (3-1)

Szabadalm.

egyedüli szer, melylyel a poloskák és petői végképen kiüríthatók. Kapható minden fűszeresnél, gyógyárban stb. Egy üveg ára 20, 40 és 60 kr.

Mindenütt kapható **Tirgram** por b. Szállha- ham 15 doboz. arak stb. teljes kiirtására, csakis 10 krért.

Főraktár **Pécsett: Lang H. fiánál** (főter).